

Der var til denne Behandling intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Sagen gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Man gif derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Sprængstoffer.

(Lovforslaget som vedtaget i Folketinget findes i Tillæg C., Sp. 233).

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann):

Som det vil erindres, har dette Lovforslag været til Behandling her i dette Ting for et Par Samlinger siden. Det kom derefter ned i Folketinget, hvor det først nu er blevet behandlet og bragt til Ende ved tredje Behandling den 20de ds. De Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet, siden det kom her fra Landstinget, bestaa fornemmelig derved, at Lovforslaget mere er bragt tilbage til den Form, hvori det var forelagt af Regeringen. Her i Landstinget blev Forslagets § 1, der oprindeligt i Regeringsforslaget lød saaledes, som det nu lyder i Folketingets Forslag, ændret saaledes, at Loven kom til at rette sine Bestemmelser mod alle Sprængstoffer, med Undtagelse af almindeligt Krudt. Som Følge af, at der var givet § 1 et saadant Indhold, var der ikke nogen Nødvendighed for en Bestemmelse som den, der nu indholdes i § 10, der nemlig giver Justitsministeriet en Bemyndigelse til ved Anordning at gøre denne Lovs Regler anvendelige paa andre Sprængstoffer end dem, der nævnes i § 1, naar de ere lige saa stærkt virkende eller lige saa farlige. Denne Bestemmelse i § 10 vil jo være usforden efter Landstingets Affattelse. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvilken af disse Affattelser der er hensigtsmæssigst; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at jeg for min Part ikke tror, at der er nogen meget

stor Forskel paa dem i praktisk Henseende. Selv om man foretrækker Landstingets Affattelse af Loven, vil dog den Affattelse, som den nu har, ikke i praktisk Henseende afvige saa meget fra hin, at det med Hensyn til Lovens Brugelighed kan være af nogen afgørende Betydning. Jeg maa nemlig tillade mig at minde om, hvad der har været og fremdeles er denne Lovs Hensigt, og paa den anden Side, hvad der fornuftigvis alene kan være dens Hensigt. Lovens Hensigt er jo at gøre dens Regler anvendelige paa de Sprængstoffer, som enten maatte blive tilvirkede her i Landet, eller som maatte komme i Handelen her.

Lovens oprindelige Hensigt var jo kun at give Politiforholdsregler, beregnede paa at forhindre uforstaaelig eller uhyndig Omgang med disse Stoffer og den deraf følgende Skade og Fare. Man havde jo fra Begyndelsen egentlig ikke saa meget det for Dje, at de omtalte Sprængstoffer kunde bruges i forbryderiske Djemed; men under den lange Behandling, som denne Sag har været underkastet i Rigsdagen, har man jo andetskeds set, at disse Forbrydelser ved Benyttelsen af eksplosive Stoffer ere blevne mere og mere almindelige. Der kom derfor jo allerede her i Landstinget en Straffebestemmelse ind i Lovens § 11, som sigter til at ramme disse Forbrydelser i de Tilfælde, hvor de ikke allerede kunne rammes med Sikkerhed af den bestaaende Lovgivning. Denne sidste Bestemmelse, Straffebestemmelsen, er formentlig det eneste, der fra Lovens Side kan gøres imod Brugen af Sprængstoffer i forbryderisk Djemed; thi det kan ikke være Lovens Hensigt, og man kan ikke noksom adoare mod den Tro, at det skulde kunne være muligt ved Lov at forhindre den hemmelige Tilvirkning af eksplosive Stoffer her i Landet eller den hemmelige Indbringelse af dem fra Ulandet i forbryderiske Djemed. Det kan ingen Lovgivning hindre; og jeg vil tilføje, at hvis der var nogen, der kunde give Anvisning paa, hvorledes en Lov skulde være affattet for at forhindre dette, vilde han vistnok kunne blive en rig Mand ved at følge den Hemmelighed til forskellige europæiske Regeringer. Det kan ikke naas, og det kan det blandt andet ikke af den Grund, at flere af disse eksplosive Stoffer, som bruges og ere brugte i forbryderisk Djemed, kunne tilberedes saa at sige i ethvert Værelse, eller i alt Fald i ethvert Køkken, og kunne tilberedes af Stoffer, som forefindes i Handelen. Jeg skal saaledes nævne, at f. Eks. klorjurt Kali og Svovl er to Ting, som hver især maa være tilgængelige i den almindelige Handel og Wandel. Der kan ikke